

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/242/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517209512
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1517209512.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci navrhovateľa: W. C. T., nar. X.XX.XXXX, bytom O. L. Y. XX, O. L. Y., zastúpeného: JUDr. Rudolf Mičieta - advokát, so sídlom Medzilaborecká 21, Bratislava, proti odporkyni: W. Y. Š.C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. X, J., o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.6.2017, č. k. 7C/24/2017-20, jednomyselne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

Odporkyni sa proti navrhovateľovi priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým sa domáhal zriadenia záložného práva v jeho prospech - na parcelu č. XXXX, záhrady o výmere 649 m², nachádzajúcu sa v k. ú. K., obec J., m. č. K., okres Bratislava IV, zapísanú na LV. č. XXXX pre k. ú. K., ktorá je vo výlučnom vlastníctve odporkyne a na parcelu č. XXXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 633 m², nachádzajúcu sa v k. ú. K.Ú., obec J., m. č. K.J., okres Bratislava IV, zapísanú na LV. č. XXXX pre k. ú. K., ktorá je v podielovom spoluvlastníctve odporkyne s veľkosťou podielu 1/20 (ďalej len „nehnutelnosti“). Odporkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 324 ods. 1 a ods. 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 343 ods. 1,2,3, § 344 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a vecne tým, že navrhovateľ neosvedčil rozhodné skutočnosti potrebné pre poskytnutie ochrany formou zriadenia zabezpečovacieho opatrenia. Súd prvej inštancie vychádzajúc z listinných dôkazov predložených navrhovateľom mal za to, že navrhovateľ nepreukázal neochotu odporkyne plniť svoj záväzok voči navrhovateľovi ani úkony obsahu smerujúce k zmenšeniu jej majetku. V rozhodnutí poukázal na emailovú správu zo dňa 5.1.2017, ktorú odporkyňa poslala navrhovateľovi, z ktorej vyplýva, že má záujem na tom, aby svoj dlh splnila, dokonca navrhovateľovi navrhla dohodu o splátkach vo výške 120 eur mesačne.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., keďže úspešnej odporkyni v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal. Zároveň prihliadol aj na hospodárnosť konania, keďže na základe § 262 ods. 2 C.s.p. by bolo potrebné po právoplatnosti tohto uznesenia vydať samostatné rozhodnutie o výške náhrady trov konania a nakoľko žalovanej trovy konania nevznikli, nebolo by jej možné titulom ich náhrady žiadnu sumu priznať.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ uvádzajúc, že súdu prvej inštancie predložil dôkaz List vlastníctva č. XXXX a č. XXXX pre k.ú. - K. ako aj email odporkyne zo

dňa 5.1.2017. Odporkyňa sa stala vlastníkom resp. spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností v roku 1998, pričom v roku 2017 navrhovateľovi tvrdila, že nič nemá teda z pohľadu navrhovateľa, ale i z pohľadu práva, jednoznačne nehovorila pravdu, a to v snahe ukrátiť veriteľa. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s uvádzanou skutočnosťou, že odporkyňa jednoznačne klame o svojom majetku a klame o svojej schopnosti uhradiť svoj záväzok. K ochote odporkyne uhrádzať mu sumu 120 eur uviedol, že k uvedenému dňu mu neuhradila ani jednu splátku. Sporové strany sú v blízkom príbuzenskom vzťahu, preto navrhovateľ dokáže reálne posúdiť neochotu odporkyne uhradiť dlh. Mal za to, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní nesprávne posúdil skutkový stav, keď email zo dňa 5.1.2017 nevyhodnotil tak, že odporkyňa vedome klame a tým v príčinnej súvislosti ukracuje veriteľa. Vzhľadom k uvedenému mal za to, že preukázal neochotu odporkyne plniť svoj záväzok, o to viac tým, že odporkyňa neuhrádza ani žiadne splátky, dokonca ani tie, ktoré sama uviedla. Nie je povinnosťou navrhovateľa preukazovať konkrétne úkony smerujúce k zmenšeniu majetku, pretože je to v priamom protiklade s úmyslom zákonodarcu, ktorý bol vytvorený v snahe ochrániť veriteľa. Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a odvolaniu vyhovel alebo napadnuté rozhodnutie zmenil a návrhu navrhovateľa vyhovel.

5. Odporkyňa sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadрила.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380, § 378 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Podľa § 343 ods. 1 C.s.p., zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 343 ods. 2 C.s.p., záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

9. Podľa § 344 C.s.p., ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

10. Podľa § 324 ods.1 C.s.p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 326 ods. C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20170501>> uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

12. Podľa § 326 ods. 2 C.s.p., k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

13. Podľa § 328 ods. 1 C.s.p., ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p., pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

16. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že sa stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý dostatočne, presvedčivo a objektívne odôvodnil svoje rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva vzťahujúceho sa k nehnuteľnostiam opísaným v petite návrhu, k čomu by v zásade postačovalo len konštatovať správnosť dôvodov rozhodnutia a odvolať sa na ne. Odvolací súd ani vzhľadom na odvolacie argumenty nemá dôvod odchyliť sa od právnych záverov súdu prvej inštancie. Vzhľadom na potrebu vyporiadať sa s odvolacími námietkami navrhovateľa, dopĺňa na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie ďalšie dôvody.

18. Zabezpečovacie opatrenie je opatrením súdu za účelom zabezpečenia majetku pred hrozbou možného zmarenia exekúcie, ktorej predmetom by bolo vymoženie peňažnej pohľadávky. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie pozície veriteľa (resp. zabránenie zhoršenia jeho pozície), a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 C.s.p. aj napriek existencii skoršieho záložného práva. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia z hľadiska jeho charakteru záložného práva nadobúdajú subjekty zabezpečovacieho opatrenia postavenie účastníkov z titulu záložného práva a v týchto intenciách medzi nimi vznikajú aj práva a povinnosti. Na režim týchto práv a povinností, výkon záložného práva sa primerane použije § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka.

19. Zákonnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú okrem podania návrhu na jeho nariadenie a/ spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty, b/ zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku, c/ existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

20. Pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie musí súd vychádzať z konkrétnych skutkových okolností prípadu. Súd rozhodujúci o návrhu musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností by mal navrhovateľ súdu poskytnúť dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie.

21. Pretože pri nariaďovaní zabezpečovacieho opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti, z tohto dôvodu súd nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale rozhoduje spravdla len na základe listín predložených navrhovateľom zabezpečovacieho opatrenia. Navrhovateľ preto opísaním rozhodujúcich skutočností musí osvedčiť rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje opodstatnenosť a neodkladnosť návrhu a vecnou argumentáciou presvedčiť súd o potrebe nariaďiť zabezpečovacie opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Miera osvedčenia sa riadi situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Účelom zabezpečovacieho opatrenia je totiž rýchle riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Unesenie dôkazného bremena z tohto hľadiska predpokladá, aby navrhovateľ označila dôkazy aspoň základného významu pre osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti zabezpečovacieho opatrenia.

22. V súvislosti s argumentáciou navrhovateľa obsiahnutou v podanom odvolaní, že nie je jeho povinnosťou preukazovať úkony odporkyne smerujúce k zmenšeniu jej majetku a túto zodpovednosť by mal na seba prevziať súd ako orgán ochrany práva, odvolací súd poukazuje na čl. 16 bod 1 C.s.p., podľa ktorého je súd povinný postupovať a rozhodovať v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona. Súd zisťuje všetky rozhodujúce skutočnosti z návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a jeho príloh, a preto žalobca zodpovedá za argumentačnú dostatočnosť a objektívnu presvedčivosť jeho návrhu. Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia povahu osvedčovania.

23. Vychádzajúc z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v danom prípade navrhovateľ v konaní ako dôkaz preukazujúci existenciu nároku voči odporkyňi predložil len listiny preukazujúce uzavretie Zmluvy o pôžičke zo dňa 21.9.2015 na sumu 16 600 eur (ďalej len „Zmluva 1“) a Zmluvy o pôžičke zo dňa 21.9.2015 na sumu 19 000 eur (ďalej len „Zmluva 2“). Vychádzajúc z obsahu čl. IV Zmluvy 1 a čl. IV. Zmluvy 2, záväzok mal byť splnený dňom vrátenia peňažnej sumy na účet veriteľa (navrhovateľa) vedený v peňažnom ústave, a to dňom 31.12.2016. Z listinných dôkazov predložených navrhovateľom však nemožno vyvodiť, či odporkyňa dlh v deň splatnosti príp. následne uhradila. Uvedený nedostatok nemôže konvalidovať ani email zo dňa 5.1.2017, ktorý adresovala odporkyňa navrhovateľovi, už len s prihliadnutím na to, že z listinného dôkazu ani nemožno zistiť či a akou formou na email reagoval navrhovateľ, i keď v návrhu tvrdil, že odporkyňu viackrát vyzýval (telefonicky, emailom, osobne) na úhradu dlhu. Rovnako je potrebné prihliadnúť na skutočnosť, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podal navrhovateľ až dňa 2.6.2017. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že navrhovateľ v konaní bez ďalšieho neosvedčil existenciu svojej pohľadávky voči odporkyňi čo do výšky.

24. Navrhovateľ v odvolaní argumentoval, že odporkyňa v emailovej správe zo dňa 5.1.2017 klame o svojom majetku, z čoho vyvodil bez ďalšieho osvedčenie jej nechoty uhradiť dlh ako i existenciu odôvodnenej obavy, že exekúcia bude ohrozená. Odvolací súd dospel k záveru, navrhovateľ dostatočne neosvedčil, že by prípadná exekúcia bola ohrozená. Navrhovateľ domáhajúci sa nariadenia zabezpečovacieho opatrenia musí v návrhu osvedčiť, že obava ohrozenia je reálna, teda, že osoba, na majetok ktorej navrhuje zriadiť záložné právo zabezpečovacím opatrením, koná tak (robí faktické a právne úkony), že v konečnom dôsledku môže dôjsť k sťaženiu alebo znemožneniu ďalšieho konania a rozhodovania vo veci samej, resp. k zmareniu prípadného núteného výkonu rozhodnutia. Ohrozenie nároku, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a navrhovateľ ho musí osvedčiť, nestačí len abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv navrhovateľa. Chýbajúce osvedčenie ohrozenia práva navrhovateľa nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Samotné tvrdenia navrhovateľa, ktorými odôvodňoval nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, neosvedčujú naliehavosť potreby požadovanej predbežnej úpravy a nepreukazujú skutočnosť, že by v danom prípade existovala obava, že exekúcia bude ohrozená. Navrhovateľ neposkytol súdu prvej inštancie dôkazy, ktoré by jednoznačne osvedčili potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie.

25. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že navrhovateľ nepreukázal, že odporkyňa vykonáva úkony smerujúce k zmenšeniu jej majetku, zbavuje sa svojho majetku jeho predajom za nízku cenu, darovaním alebo zámenou za veci nižšej hodnoty. Konštatovanie odporkyne v emaili zo dňa 5.1.2017 : „ Nevlastním žiadnu inú nehnuteľnosť alebo cenné predmety ako sú obrazy, zlato, šperky ani auto. Momentálne nemám čo by som mohla poskytnúť na finančné zhodnotenie“ , nie je dôkazom, že sa zbavuje svojho majetku s cieľom ohroziť prípadný výkon súdneho rozhodnutia. Skutočnosť, že odporkyňa vlastní exekvovateľný majetok (bez tiarch) navrhovateľ ani nesporeje a sám uvedenú skutočnosť aj preukázal listinnými dokladmi. Ak navrhovateľ disponoval dôkazmi preukazujúcimi existenciu dôvodnej obavy, že exekúcia bude ohrozená, bol povinný bez ohľadu na povahu vzťahu s odporkyňou, uvedené preukázať. Samotný fakt, že navrhovateľ je v blízkom vzťahu s odporkyňou ho nezabavuje povinnosti osvedčiť dôvodnosť návrhu a túto povinnosť tak prenášať na súd.

26. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie i v tom, že v danom prípade neboli splnené ani ďalšie predpoklady pre nariadenie daného zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko navrhovateľ neuviedol v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žiadne relevantné skutočnosti odôvodňujúce primeranosť zásahu do majetkových pomerov odporkyne nariadením požadovaného zabezpečovacieho opatrenia. V tejto súvislosti podotýka, že bez označenia hodnoty predmetných nehnuteľností, na ktoré sa malo záložné právo vzťahovať, nebolo možné súdom ani posúdiť, či právne účinky zabezpečovacieho opatrenia neobmedzia odporkyňu ako povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), keď súd je povinný zohľadniť zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie.

27. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne podľa § 387 ods. 2 C.s.p. potvrdil.

28. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 C.s.p., keď v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnej odporkyni priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému navrhovateľovi. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).